

helst set, at det havde været en total ophævelse af faggrænser; ingen tvivl om den sag.

Så vil jeg også gentage, hvad jeg sagde før: Ministeren svarede faktisk utrolig positivt, og som jeg sagde, var jeg til min store forfærdelse faktisk enig i næsten 90 pct. af det, ministeren sagde. Jeg fandt jo så ud af, at Socialdemokratiet var mere enig med de sidste 10 pct., men det er så, hvad det være vil.

Men det er nødvendigt, at vi får set på det her, og at vi ikke blot får lavet en opblødning, men simpelt hen får lavet en ændring af tankegangen om, at der skal være tvang for, hvilken a-kasse og fagforening man er nødt til at være medlem af. Det bør være frit for ethvert menneske selv at bestemme, hvem man mener varetager ens interesser bedst.

Jeg ved godt – det har vi jo hørt i hele den fine debat, vi har haft før – at når vi taler om frihed om jeg så må sige i den borgerlige lejr, så taler Socialdemokratiet om kaos. Så er jeg lige ved at sige: Det her er et spørgsmål om kaos eller frihed. Hvad forstår vi egentlig ved det? Mener Socialdemokratiet virkelig, at det at give folk frihed er det samme som kaos, for frihed kan de jo ikke selv finde ud af?

Mener Socialdemokratiet virkelig, at de overhovedet ikke har tillid til befolkningen i Danmark? Er det det, Socialdemokratiet siger? Jeg kan ikke forestille mig det; jeg kan ikke forestille mig, at man tør stille sig op på Folketingets talerstol og sige, at der i hvert fald ikke er nogle danskere, der selv kan finde ud af, hvilken fagforening eller a-kasse de ønsker at være medlem af; at man ikke selv kan finde ud af, når man er så gammel, at man er kommet på arbejdsmarkedet og selv har valgt, hvor man vil være, at man så ikke også kan finde ud af, hvem der varetager ens interesser bedst.

Men jeg kan forstå på det, hr. Ole Vagn Christensen siger, at det er det rene kaos. Han har nemlig ikke på noget tidspunkt brugt ordet, som jeg tror ville ligge nærmere: Det er anarki at lade folk selv bestemme, hvor deres interesser bliver varetaget bedst.

Men vi taler altså om et lille område, og jeg har allerede sagt, at Fremskridtspartiet selvfølgelig er meget interesseret i, at det lille område kan åbne op og blive kilen til at give danskerne friheden igen og blive frigjort fra al denne tvang, som Socialdemokratiet i særdeleshed har været fortaler for i dag.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er rigtigt, at jeg har brugt ordet kaos. Og det er også rigtigt forstået, at det, Fremskridtspartiet prøver at lægge op til, er, at dette her handler om frihed. Det har ikke noget med frihed at gøre.

Jeg vil gerne sige, og jeg vil gerne understrege det, at vi har et system, som består af mange hjul, hvor nogle er små, nogle er store, som går ind i hinanden og får samfundet til at køre, får den danske model til at fungere, og hvor der gøres en indsats for den ledige, så den ledige får beskæftigelse, så den ledige får sin frihed af de tvangsforanstaltninger, som staten sådan set kan stå med.

Derfor vil jeg gerne understrege, at for mig er frihed det bedste guld i det øjeblik, den også kan skabe beskæftigelse, i det øjeblik den sigter hen imod at styrke den enkelte ledige. Dér har jeg helt klart den opfattelse, at en kaotisk situation ikke styrker dette her. Skal vi ind og snakke om frihed, er det helt, helt andre ting, der skal til, end det at gribe et lille tandhjul ud af en større helhed, hvor man faktisk gør de mennesker endnu mere elendige, endnu dårligere stillede, end de har været under de nuværende forhold, hvor vi dog prøver på i et fællesskab at arbejde os hen til, at der er de bedst mulige situationer for det danske arbejdsmarked. Det forstår jeg som frihed: at vi netop kan få tingene til at kunne køre selv med små og store tandhjul.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det glædede mig, at hr. Ole Vagn Christensen i hvert fald gik op og kommenterede det. For hr. Ole Vagn Christensen kunne godt se, at det ikke var helt heldigt, når man satte det på spidsen og gentog, hvad hr. Ole Vagn Christensen selv havde sagt: At det ville være totalt kaos at give befolkningen frihed til selv at vælge.

Men hvad er det så for nogle tvangsforanstaltninger, som hr. Ole Vagn Christensen mener er så vigtige at lægge ned over befolkningen, når der er tale om, at de selv skal kunne have lov til at bestemme, hvilken forsikring eller hvilken fagforening de føler rent faktisk varetager deres interesser bedst?

Hr. Ole Vagn Christensen gav svaret selv. Vi skal i fællesskab have mulighed for at styre den enkelte ledige. Har hr. Ole Vagn Christensen slet ikke forstået, at frihed også betyder at give den enkelte mulighed for selv at finde en løs-